

til mig. Men han blev arresteret, og han har nu siddet i Varetægtsarrest i over 7 Maaneder. Jeg skal nu slet ikke udtale mig om, hvorvidt Manden er skyldig eller ikke; det kan jeg ikke have nogen Mening om. Men jeg vil nævne dette Tilfælde som et Eksempel, der understreger, hvad det ærede Medlem, der nys talte, saa stærkt hævdede, at Varetægtsarresten, saaledes som den nu praktiseres, er en skrækkelig Ting. Det oplyses, at denne Mand — saaledes forklarer han selv — om Morgenen havde været oppe paa et Loft i dette gamle, ubeboede Hus med en Lampe. Han har villet tage noget ned, der hang under Loftet, og derved var en Stang faldet ned paa Lampen, denne var væltet, Petroleumen flød ud, og der gik Ild i Huset, som brændte af. Forudsat nu, at denne Mandens Forklaring er rigtig, at det er sket ved et Uheld, vil enhver indrømme, at saaledes som det er gaaet til, kan det let opfattes som et meget stærkt Indicium mod ham. Han er altsaa straks paa dette Punkt meget uheldigt stillet. Men saa kommer en saadan Mand i Varetægtsarrest og sidder der i 7 Maaneder, og han har ikke bekendt. Sagen er nu gaaet til Amtets Kendelse; men saa vidt jeg ved, sidder Manden stadig arresteret.

Jeg vil nævne dette som et Vidnesbyrd, der understøtter, hvad der blev sagt før; thi en saadan Mand er jo i Virkeligheden fuldkommen hjælpeløs. Der er ingen, der kan forsvare ham. Han har dette stærke Indicium mod sig, som kan være rigtigt, og som kan være galt; men han sidder der. Der gaar undertiden 3 Uger imellem, at han bliver forhørt, efter hvad der oplyses for mig. Han maa være en meget stærk Karakter, som det er blevet sagt, hvis han ikke bliver mør eller blød eller gal eller sindssyg, naar han skal sidde 7 Maaneder i en saadan Sag uden at komme i Forbindelse med sin Familie og uden at vide, hvordan det gaar den.

Der blev nogen Tid efter hans Arrestation indsendt et Andragende til den paagældende Øvrighed i Middelfart, underskrevet af 155 Beboere i den paagældende Kommune, som bad om at faa Manden fri. De vilde kautionere for ham, fordi de sagde, at han var den flittigste Arbejder i den Kommune og en Mand, om hvem

ingen kunde tænke sig, at han skulde have gjort det med Villie, fordi han gennem et langt, flittigt og stræbsomt Liv havde søgt at holde sin Familie oppe. Men Manden kunde ikke blive fri og har nu altsaa siddet i 7 Maaneder.

Der er, efter hvad det ærede Medlem sagde, der talte før mig, og som jo er Jurist, intet at gøre i en saadan Sag. Men den understreger i allerhøjeste Grad, at der maa gøres noget for at ændre saadanne Forhold, og jeg vil takke den højtærede Justitsminister, fordi han nu, som han meddelte, har sat et Arbejde i Gang paa at faa undersøgt, hvor meget det vil koste at faa Retsplejen omdannet paa en saadan Maade, at en Mand dog ikke kan blive lige saa fortvivlet hjælpeløs, som han er i et Tilfælde som dette. Og jeg tror at turde sige, at naar den højtærede Justitsminister har paataget sig at lede en saadan Undersøgelse, vil den ske saa hurtigt, som det overhovedet er muligt.

Jeg vil dernæst gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Trafikminister om Ledelsen af vore Privatbaner. Jeg tror, man kan sige, at Selvstyret indenfor Privatbanerne burde udvides, og at Statens Indflydelse indtil videre burde udøves paa en anden Maade, end det sker nu. Hvad det første Punkt angaar, har det jo tidligere været udførligt drøftet i denne Sal, særlig i de Aar, hvor man har beskæftiget sig med Lovgivning om Ansættelse af Kommissarier ved Jernbanerne. Disse Kommissarier havde jo tidligere ogsaa Privatbanerne direkte under sig, men saa vidt jeg ved, blev dette Forhold ændret ved Loven om Kommissarier ved Banerne af 1909. Da der den Gang var Tale om disse Kommissariers Indflydelse paa Privatbanernes Styre, blev det af adskillige Medlemmer, bl. a. af Jens Busk og ogsaa af det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), meget stærkt fremhævet, at man burde gaa til en Forandring af Privatbanernes Styreforhold. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse følgende Udtalelse af det ærede Medlem fra Assens: „Vi ere mere og mere komne ind paa Selvstyre, men hvor der er Tale om, at Amt og Kommune slutte sig sammen og bygge Privatbaner, under man dem saa godt som intet Selvstyre. Man